

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 12C/504/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913217604
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margita Žilková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6913217604.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudkyňou JUDr. Margitou Žilkovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Debt Finance AG so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO CHE-100.023.266, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom v Bratislave, Karadžičova 8 proti žalovanému I. Š., nar. XX. XX. XXXX, bytom vo E. XX, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A o 1.107,56 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému 159,50 eur trov právneho zastúpenia a vedľajšiemu účastníkovi 314,08 eur trov právneho zastúpenia, a to do rúk alebo na účet ich právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 31. 10. 2013 podal žalobca Profidebt Slovakia, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Mliekarenská 10, IČO 35 925 922 žalobu proti žalovanému a to na základe toho, že dňa 11. 06. 2012 uzavrel so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, IČO 35923130 zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej mu bola postúpená pohľadávka s príslušenstvom proti žalovanému zo zmluvy uzavretej medzi Consumer Finance Holding a žalovaným.

Na základe návrhu súd uznesením zo dňa 08. 06. 2015 č. 12C/504/2013-68 pripustil, aby pôvodný žalobca z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpil terajší žalobca a to z dôvodu, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 31. 01. 2014 došlo k prevodu práv a povinností k predmetnej pohľadávke na žalobcu.

Podanou žalobou sa žalobca domáhal na žalovanom zaplata 2.040,90 eur a ďalej zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne z jednotlivých súm dlžných súm od 20. 12. 2012 a úrokov z omeškania 9,25 % ročne tiež z jednotlivých dlžných súm od 03. 07. 2012. Žalobu ohľadom zmluvnej pokuty, poplatkov, úrokov a vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 933,34 eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne a úroku odvodeného od zmluvnej pokuty vzal späť a konanie v tejto časti bolo zastavené uznesením zo dňa 27. 07. 2015 č. 12C/504/2013-74 zastavené. Žalobca sa teda po čiastočnom späťvzatí žaloby domáhal na žalovanom zaplata 1.107,56 eur a 8,75 % úrokov z omeškania ročne zo sumy 1.467,56 eur od 21. 07. 2012 do 15. 08. 2012, 8,75 % úrokov z omeškania ročne zo sumy 1.387,56 eur od 16. 08. 2012 do 01. 10. 2012, 8,75 % úrokov z omeškania ročne zo sumy 1.307,56 eur od 02. 10. 2012 do 22. 03. 2013 a 8,75 % úrokov z omeškania ročne zo sumy 1.107,56 eur od 23. 03. 2013 do zaplata. Žalovaného žiadal zaviazat' na zaplata na tom základe, že medzi Consumer Finance Holding a žalovaným bola uzavretá zmluva "hotovostná pôžička č. 5366080", na základe ktorej bol žalovanému

poskytnutý úver 2.714,96 eur. Pohľadávka ku dňu postúpenia je 1.947,07 eur a príslušenstvo je tvorené úrokom z omeškania zo sumy 1.467,56 eur od 21. 04. 2009 do zaplatenia. So žalovaným bola dňa 02. 07. 2012 uzavretá dohoda o uznaní dlhu č. XXXXXXXXXXXX, v ktorej žalovaný uznal svoj záväzok vo výške 2.400,90 eur pozostávajúci z nesplatených istiny úveru 1.467,56 eur a zo zmluvných pokút, poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu podpísania dohody. Žalovaný sa zaviazal splatiť uznaný záväzok v 30 mesačných splátkach vo výške 80,- eur, splatných v termínoch určených v dohode, uhradil však len 80,- eur dňa 15. 08. 2012, 80,- eur dňa 01. 10. 2012 a 200,- eur dňa 22. 03. 2013. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátky podľa záväzku o tri mesiace a viac, stali sa podľa čl. 4.1 dohody splatnými všetky záväzky. Preto ho žiadal zaviazat aj na zaplatenie úrokov z omeškania. Po doručení vyjadrenia vedľajšieho účastníka podaním zo dňa 27. 02. 2015 oznámil, že zmluvné strany si presne vymedzili splatenie pôžičky v lehote do 48 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej splátky, t. j. od 20. 07. 2008 v lehote do 20. 07. 2012, kedy nastala konečná splatnosť pôžičky prirodzeným spôsobom. Jeho právny predchodca zmluvu nijakým spôsobom neukončil. Až dátumom po 20. 07. 2012, kedy nastala konečná splatnosť celého úveru, začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie práva. Keď právny vzťah so žalovaným predčasne nebol nijakým spôsobom ukončený, konečná splatnosť nastala prirodzeným spôsobom 20. 07. 2012 a žalovaný uznal svoj záväzok 10. 08. 2012, bolo to v čase, kedy jeho záväzok existoval a nebol premlčaný. Preto jeho pohľadávka premlčaná nie je. Žalovaný aj hradil určité sumy po uznaní záväzku. Uzavretá zmluva obsahuje všetky požadované náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keď je tam uvedená aj konečná splatnosť pôžičky 48 mesiacov, RPMN sa v konkrétnom prípade rovná úrokovej sadzbe, čo nie je ani nemožné ani vylúčené a údaje o splátkach sú tiež obsiahnuté v čl. 2, kde je uvedená výška mesačnej splátky a počet splátok a vo formulári o zmluvných podmienkach sú uvedené informácie, že termíny splátok sú do 20. dňa prísl. mesiaca. Na pojednávanie sa zástupca nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil, a preto súd pojednával v jeho neprítomnosti.

Žalovaný sa na výzvu súdu k žalobe písomne nevyjadril. Na pojednávaní vypovedal, že zmluva mu bola poslaná poštou, že má nárok na pôžičku a potreboval kúpiť auto, tak ju podpísal. Potom išiel do VÚB s podpísanou zmluvou z jeho strany a tam už boli pripravené peniaze, takže odovzdal zmluvu a prevzal 55.000,- Sk pôžičky ako je uvedené v zmluve. Mesačne splácal nejakých 1.500,- Sk šekmi, ale tieto teraz nenašiel. Kým robil, tak aj splácal, a keď sa prešlo na euro, splácal po nejakých 100,- eur mesačne, nevie presne po koľko a ani koľkokrát a mal aj problémy sú splácaním. Myslí, že raz mu bolo zaslané, že má naraz zaplatiť, ale vtedy hneď volal a telefonicky sa dohodli na znížení platby po 50,- eur. V roku 2013 dostal infarkt a už nevedel riadne platiť, lebo má len invalidný dôchodok okolo 200,- eur. Pokiaľ ide o dohodu o uznaní dlhu, za ním nikdy nikto nebol, nepamätá i, že by niečo také podpísal a podpisuje sa úplne inak, než ako je na dohode. Žiadal preto žalobu zamietnuť.

Do konania dňa 20. 11. 2013 vstúpil vedľajší účastník na strane žalovaného. Tento sa písomne vyjadril tak, že ide o spotrebiteľský vzťah a uzavretá zmluva o pôžičke obsahuje viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky a tiež neobsahuje však náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z., konkrétne podľa § 4 ods. 2 písm. g/, h/, i/, j/ k/, a preto poskytnutý úver podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. je bezúročný a bez poplatkov. Tiež nie je špecifikované, z čoho pozostáva uplatnená suma 2.040,90 eur. Vzniesol aj námietku premlčania, lebo predložená dohoda o uznaní záväzku je na vopred pripravenom formulári a predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu, pričom takto žalovaný uznal záväzok v rozsahu, na ktorý ani nemá žalobca právny titul. Keďže zo strany dodávateľa došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu dňa 20. 04. 2009, ako to vyplýva z karty klienta, nárok žalobcu sa stal splatným 20. 04. 2009 a keď žaloba bola podaná na súd až dňa 31. 10. 2013, je celý nárok premlčaný. Vzniesol preto námietku premlčania a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Na pojednávaní zástupca žalovaného a vedľajšieho účastníka žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť poukazujúc aj na písomné vyjadrenie. Žalobu považuje za nedôvodnú resp. nárok premlčaný. Poukázal hlavne na to, že dohoda o uznaní dlhu je absolútne neplatný právny úkon, lebo je neurčitý, keď číslo zmluvy na dohode nekorešponduje s číslom zmluvy na zmluve o pôžičke, tiež absentuje právny dôvod uznania, dohoda je neurčitá aj v časti ohľadom výške, pretože nie je zrejmé, o aké príslušenstvo ide, na dohoda o uznaní dlhu nie je uvedené ani číslo občianskeho preukazu žalovaného a podpis žalovaného je celkom iný, čo tiež nasvedčuje tomu, že dohodu nepodpísal žalovaný. V dohode nie je ani označenie oprávnenej osoby, ktorá má dohodu za veriteľa podpísať. Čo sa týka vzniesenie námietky premlčania, poukázal hlavne na to, že v karte klienta, ktorú predložil žalobca, sa uvádza dátum zosplatenia úveru

20. 04. 2009 a aj priamo v žalobe sa uvádza, že príslušenstvo pohľadávky je tvorené aj úrokom z omeškania od 21. 04. 2009, čo nasvedčuje tomu, že úver bol skutočne zosplatnený, keď úroky sú žiadané od nasledujúceho dňa od uvádzané zosplatnenia. Zo skúseností z iných vecí má za to, že k zosplatneniu dochádzalo k dátumu, ako sa to uvádza v kartách klientov a je len v záujme žalobcu tvrdiť, že k ukončeniu, teda k zosplatneniu nedošlo. Ak by však k zosplatneniu došlo prirodzeným spôsobom, ako to tvrdí žalobca, nebol by dôvod zhruba mesiac po tvrdenom ukončení uzatvárať dohodu o uznaní dlhu a to dňa 10. 07. 2012 vzhľadom na to, kedy začala plynúť premlčacia doba.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením žiadosti a zmluvy o poskytnutie pôžičky č. 6212, všeobecných obchodných podmienok (takmer nečitateľných), dohody o uznaní dlhu č. XXXXXXXXXXXX so splátkovým kalendárom aj so zmluvnými ustanoveniami, oznámenia o zosplatnení dlhu zo dňa 07. 06. 2013, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11. 06. 2012 aj s identifikáciou postúpenej pohľadávky, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 19. 06. 2012, karty klienta a prehľadu splátok zo dňa 18. 10. 2013, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31. 01. 2014 aj s identifikáciou postúpenej pohľadávky, formálára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere a vec posúdil takto:

Consumer Finance Holding, a. s. a žalovaný uzavreli dňa 02. 06. 2008 zmluvu o pôžičke č. XXXX (rukou je na nej dopísané číslo XXXXXXXXXXXX a číslo XXXXXXXX). Na jej základe bola žalovanému poskytnutá pôžička 55.000,- Sk (1.825,66 eur), pričom účastníci zmluvy si dojednali splácanie v mesačných splátkach po 1.778,- Sk pri počte 46 splátok. Ročná úroková sadzba aj RPMN činí 21,89 %. Konečná splatnosť je uvádzaná 48 mesiacov.

Pohľadávka bola postúpená na Profidebt, s. r. o., Bratislava a následne na terajšieho žalobcu. Tieto skutočnosti sú preukázané predloženými zmluvami o postúpení pohľadávok a zo strany žalovaného ani vedľajšieho účastníka neboli ani spochybňované.

Súd ako prvé musel posúdiť, či sa v danom prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu na ktorú platná slovenská aj európska legislatíva kladie v časti ochrany "slabšej strany -spotrebiteľa" zvýšené nároky. Z predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že právny predchodca žalobcu v právnom vzťahu založenom predmetnou zmluvou vystupuje voči žalovanému ako právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje úvery. Na druhej strane tohto zmluvného vzťahu je žalovaná ako fyzická osoba, ktorá čerpala finančné prostriedky na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe uvedeného preto súd predmetný právny vzťah charakterizuje ako vzťah spotrebiteľský, založený na zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len "zákon").

Podľa § 2 písm. a/ zákona sa na účely na účely tohto zákona rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona sa na účely na účely tohto zákona rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Právny predchodca žalobcu a žalovaný ako fyzická osoba - spotrebiteľ teda uzavreli 02. 06. 2008 zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 1 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) - s) necitované

Podľa § 4 ods. 3 zákona pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z tohto dôvodu preto súd pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy, ako sú uvedené v § 4 ods. 2 zákona. Je nespochybniteľné, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/ zákona). V úverovej zmluve je konečná splatnosť uvedená 48 mesiacov. Súd pri výklade predmetnej náležitosti si pomohol tzv. legálny výkladom v podobe dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu. Zákonodarca v nej jasne uvádza, že zmyslom určenia konečnej splatnosti je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na podporu tohto výkladu je aj záver uvedený v rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica 17Co/151/2012: "Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaju, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať." Súd je toho názoru, že spôsob určenia konečnej splatnosti, tak ako ju určil žalobca nie je v súlade s vyššie citovanými závermi. Nie je vôbec zrejmé, odkedy sa počíta 48 mesiacov a inak tento údaj nekorešponduje ani s počtom mesačných splátok 46. V zmluve teda nie je obsiahnutý údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Tiež zmluva neobsahuje termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/ zákona), a preto z týchto dôvodov súd považoval predmetný úver s odkazom na ust. § 4 ods. 3 posledná veta zákona za bezúročný a bez poplatkov, keď zmluva neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. g/ a i/ zákona. Žalobca síce poukazuje na formulár o zmluvných podmienkach, ktorý predložil, avšak tento formulár nie je nikým podpísaný, nie je v ňom uvedený dátum, nie je v ňom uvedené, že by sa týkal žalovaného (je len údaj o veriteľovi), takže súd nemôže akceptovať jeho tvrdenie, že v tomto formulári boli dojednané termíny splátok, lebo predmetný formulár to nedokazuje.

Súd ešte dodáva, že žalobca bol tým subjektom, ktorý určoval spôsob a podmienky poskytnutia úveru. Bolo výlučne v jeho kompetencii, aby všetky podstatné údaje na výpočet konečnej splatnosti určil tak, že spotrebiteľ pri podpise zmluvy by mal k dispozícii konkrétnu informáciu o dĺžke splácania, napriek tomu pristúpil len k neurčitému uvedeniu o konečnej splatnosti 48 mesiacov a termíny splátok vôbec zmluva neobsahuje.

Žalovanému na základe uzavretej zmluvy bol poskytnutý úver 55.000,- Sk (1.825,66 eur), a len túto sumu je žalovaný povinný vrátiť, keďže úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný napriek výzve súdu zo 04. 08. 2014 nepreložil súdu platobnú históriu. Nijakým spôsobom teda nepreukázal, akú sumu doteraz žalovaný uhradil, vyjmúc súm 80,- eur + 80,- eur + 200,- eur (spolu 360,- eur), zaplatených v období od 15. 08. 2012 do 22. 03. 2013. Keďže podľa zmluvy bola celková suma pôžičky 81.791,- Sk (2.714,96 eur), po odpočítaní uvádzanej zaplatenej sumy 360,- eur ostáva 2.354,96 eur a žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, koľko z tejto sumy žalovaný zaplatil a nikdy ani netvrdil, že by žalovaný vôbec nič nebol na úver platil. S odkazom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje, že žaloba by bola dôvodná len vo výške rozdielu medzi poskytnutou sumou úveru 1.825,66 eur (keďže úver je bezúročný a bez poplatkov) a sumou, ktorú už žalovaný zaplatil. Žalobca však nepreukázal, koľko tento rozdiel činí.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. "účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci."

Podľa § 120 ods. 4 O. s. p. "všetky dôkazy sa musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a O. s. p.) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy označené a predložené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a O. s. p."

Sporové konanie je ovládané takto ovládané prejednávacou zásadou, keď je na účastníkoch, aby tvrdili a dokazovali rozhodujúce skutočnosti. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha toho účastníka, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená, bola v konaní preukázaná ako pravdivá. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané jeho tvrdenia; dôsledkom jeho neunesenia je účastníkov procesný neúspech.

Žalobca takto neunesol dôkazné bremeno (nepreukázal), koľko žalovaný z poskytnutého úveru dlhuje (resp. či vôbec dlhuje, keď úver je bezúročný a bez poplatkov), a preto žalobu zamietol.

Súd ďalej poukazuje na to, že aj pre prípad, že by žalovaný nejakú sumu na úvere dlhoval, žaloba by bola zamietnutá pre vznesenú námietku premlčania. Žalobca síce v podaní reagujúcom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka, v ktorom vzniesol námietku premlčania, tvrdí, že k zosplatneniu došlo prirodzeným spôsobom 20. 07. 2012, teda po uplynutí 48 mesiacov od uzavretia zmluvy, avšak toto jeho tvrdenie súd považuje len za účelové. Podľa predloženej karty klienta vyhotovenej 18. 10. 2013 dátum zosplatnenia úveru je 20. 04. 2009. Taktiež v žalobe sa požadujú úroky z omeškania od 21. 04. 2009 do zaplatenia. Samotné tieto skutočnosti nasvedčujú tomu, že v skutočnosti k zosplatneniu k 20. 04. 2009 došlo a ak následne žalobca tvrdí niečo iné, ako jeho právny predchodca, toto tvrdenie súd považuje len za účelové, nekorešpondujúce s tvrdením a dôkazom predloženým priamo jeho právnym predchodcom.

Čo sa týka dohody o uznaní dlhu zo dňa 10. 07. 2012, táto dohoda je na záväzok č. zmluvy XXXXXXXX, ktoré číslo sa nikde v uzavretej zmluve neobjavuje a zmluva je vedená pod č. 6212. Už samotné toto by bolo dôvodom na to, nepovažovať uznanie dlhu za platné, lebo nebola uznaná (nebolo to preukázané) pohľadávka zo zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania. Súd pritom poukazuje aj na to, že sú tu ďalšie skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že nešlo o platne uzavretú dohodu, keďže v dohode nie sú vyplnené všetky údaje o dlžníkovi (nie je uvedené číslo občianskeho preukazu resp. adresa podľa občianskeho preukazu) a jednoznačne podpis dlžníka je evidentne iný ako na uzavretej zmluve o pôžičke (súd porovnal podpis aj s podpisom na splnomocnení a žalovaný priamo aj pred súdom napísal svoj podpis a tieto sa s podpisom na uznaní absolútne nezhodujú). Preto súd nemal za preukázané (žalobca neunesol dôkazné bremeno), že by žalovaný uznal dlh z predmetnej zmluvy o pôžičke.

Preto keď k zosplatneniu došlo 20. 04. 2009, k platnému uznaniu dlhu zo strany žalovaného nedošlo a žaloba bola podaná na súd 31. 10. 2013, bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby podľa § 101 Obč. zák. (aj po uplynutí štvorročnej premlčacej doby podľa § 397 Obch. zák. - toto súd uvádza len okrajom z dôvodu, že v minulosti bola nejednotná prax, či brať premlčaciu dobu podľa Občianskeho alebo Obchodného zákonníka). Súd na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného a vedľajšieho

účastníka, vznesenú ich právny zástupcom by nemohol túto premlčanú pohľadávku priznať vzhľadom na ust. § 100 ods. 1 Obč. zák. a preto aj z tohto dôvodu by bolo potrebné žalobu zamietnuť.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. resp. aj § 93 ods. 4 vety prvej O. s. p. pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka a priznal náhradu trov konania žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi, zastúpených tým istým zástupcom, a to náhradu trov právneho zastúpenia. Žalobca procesne zavinil, že konanie v časti muselo byť zastavené, keď žalobu v časti vzal späť, a preto podľa § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p. je povinný uhradiť trovy žalovaného resp. vedľajšieho účastníka aj pokiaľ ide o túto časť konania. V konečnom dôsledku pri aplikácii uvedených ustanovení žalovaný a vedľajší účastník majú právo na plnú náhradu trov konania.

Žalovaný si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia 213,20 eur a vedľajší účastník náhradu trov právneho zastúpenia 331,98 eur, pričom boli zastúpení tým istým zástupcom, vychádzajúc pri všetkých úkonoch z hodnoty sporu 2.040,90 eur, (hoci 25. 08. 2015 nadobudlo právoplatnosť uznesenie č. 12C/504/2013-74, ktorým bolo konanie v časti prevyšujúcej istinu 1.107,56 eur zastavené).

Súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. a/ a c/, § 15, § 16 ods. 3, § 17 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a to za účelne vynaložené trovy nasledovne:

1) 03. 12. 2014 prevzatie a príprava zastúpenia vedľ.
účastníka - tarifná hodnota 2.040,90 eur 91,29 eur
+ príslužiaci režijný paušál 8,04 eur

2) 05. 12. 2014 vyjadrenie vedľ. účastníka -
tarifná hodnota 2.040,90 eur 91,29
+ príslužiaci režijný paušál 8,04 eur

3) 10. 11. 2015 prevzatie a príprava zastúpenia
žalovaného- tarifná hodnota 1.107,56 eur 61,45 eur
+ príslužiaci režijný paušál 8,39 eur

4) 11. 11 2015 účasť na pojednávaní za žalovaného
aj vedľ. účastníka po 50 % - tarifná
hodnota 1.107,56 eur 61,45 eur -
+ príslužiaci režijný paušál 8,39 eur

5) cesta osobným motorovým vozidlom
Peugeot ev. č. LC576CF na pojednávanie
11. 11. 2015 pri spotrebe 4,6 l/100km,
vzdialenosti Lučenec - Rim. Sobota -
Lučenec spolu 60 km a základnej náhrade
0,183 eur/km 14,36 eur

6) náhrada za stratu času - cesta na
pojednávanie 11. 11. 2015 - 3 polhodiny
po 13,98 eur 41,94 eur
spolu 394,65 eur
+ 20 % DPH 78,93 eur
spolu = 473,58 eur

Celkové účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia takto činia 473,56 eur. Z týchto trov suma 261,73 eur činí trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka - body 1), 2) a po 50 % z bodov 4), 5), 6) + 52,35 eur DPH - celkovo 314,08 eur a suma 132,91 eur činí trovy právneho zastúpenia žalovaného - bod 3) a po 50 % z bodov 4), 5), 6) + 38,59 eur DPH - celkovo 159,50 eur (§ 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004

Z. z. v znení neskorších predpisov - "základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb").

Súd preto priznal náhradu trov právneho zastúpenia žalovaného 159,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka 314,08 eur.

Zaplatenie trov právnemu zástupcovi žalovaného a vedľajšieho účastníka je odôvodnené ustanovením § 149 ods. 1 O. s. p.

Žalobca takto neunesol dôkazné bremeno (nepreukázal), koľko žalovaný z poskytnutého úveru dlhuje (resp. či vôbec dlhuje, keď úver je bezúročný a bez poplatkov), a preto žalobu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak žalobca nesplní v stanovenej lehote uloženú mu povinnosť, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.